

Gerda, Jozef, Kristel en Griet Buyens

De familie Buyens melkt sinds april 2014 haar rood- en zwartbonte veestapel in de nieuwe melkveestal voor 170 dieren.

Aantal koeien:	115
Aantal stuks jongvee:	115
Grondgebruik:	30 ha gras, 41 ha mais
Melkproductie:	8000 4,35 3,56

Opvolging door dochters zorgt voor uitbreiding familiebedrijf bij Buyens

Op volle kracht vooruit

Kristel en Griet Buyens willen vooruit met hun melkveebedrijf. In april is de bouw van de nieuwe melkveestal afgerond. Met hun roodbonte en zwartbonte veestapel streven ze nu een hogere productie na. Daarnaast is er tijd voor fokkerij en prijskampen.

tekst **Hanne Vandenberghe**

Zoek je een nieuwe melkveestal in de Kosterstraat in Gierle, dan kun je het beste wat verder kijken dan je neus lang is. De familie Buyens bouwde haar nieuwe stal namelijk tweehonderd meter verder in de wei, goed verscholen achter de mais.

'In 2011 hebben Griet en ik het bedrijf van onze ouders overgenomen', begint Kristel (33). 'Sindsdien zijn wij zaakvoerders van LV Buyens en zijn onze ouders stille vennoten. Vier jaar terug hadden we hier in Gierle zestig melkkoeien, maar molken we ook dertig koeien op een bedrijf in Wuustwezel, dertig kilometer verderop.'

'Bij de overname van het bedrijf hadden we de bouw van een nieuwe melkveestal al voor ogen', gaat zus Griet (27) verder. 'De 34 jaar oude stal zat overvol en elke dag twee keer heen en terug naar Wuustwezel is niet ideaal. Oorspronkelijk wilden we een stuk bijbouwen aan onze oude melkveestal, maar hierbij botsten we op enkele beperkingen. Achter de stal ligt namelijk een aardgasleiding, waar niet op gebouwd mag worden. Bovendien zitten we in de bebouwde kom, waar men niet altijd tuk is op uitbreiding.'

Meer ruimte in nieuwe stal

Uiteindelijk koos het viertal ervoor om een volledig nieuwe melkveestal te bouwen, die licht, lucht en ruimte biedt. Daar was in de oude stal een groot tekort aan. De stal is tweehonderd meter verder gebouwd op een perceel landbouwgrond en is sinds april operationeel. De stal met zes rijen ligboxen en telkens een

voedergang aan de buitenkant, is voorzien van 170 ligboxen en een wacht ruimte, een separatuieruimte en een strobox. De kostprijs komt op 5800 à 6000 euro per ligplaats. 'Hierin zit alles, inclusief de sleufsilo's en verharding', vertelt vader Jozef (61).

Waar mogelijk probeerde de familie Buyens bij de bouw van de stal zo veel mogelijk zelf te doen om de kostprijs te drukken. 'We hebben zelf de boxen en de matrassen geplaatst. Voor het gemak en de reinheid kozen we matrassen in plaats van diepstrooiselboxen. Ik had al vaker gezien dat koeien in die diepstrooiselboxen in hun eigen gedroogde mest liggen en dat deze niet zo gemakkelijk schoon te houden zijn', vervolgt Jozef. Er worden nu 110 koeien gemolken in

een 2 x 14 zij-aan-zijmelkstal. 'Het oorspronkelijke idee was een 2 x 10, maar omdat we toch steeds met twee personen melken, kozen we voor deze 2 x 14', vertelt Griet. 'In de stal is bovendien nog plaats voor vijftig extra dieren. In de toekomst willen we ook naar dit aantal toewerken. Volgens de bank moet onze stal volgend jaar al vol zitten, maar groei vraagt tijd.'

De gemiddelde productie van de veestapel ligt rond de 8000 liter melk met 4,35% vet en 3,56% eiwit. Met de nieuwe stal streeft de familie Buyens op termijn naar een productiestijging van 1500 à 2000 liter. De tussenkalftijd, die nu 415 dagen bedraagt, zou richting 390 dagen moeten. 'De nieuwe stal moet ons deze cijfers geven', vertelt Jozef. 'De koeien

De met 91 punten ingeschreven Nora 65 (v. Sputnik) krijgt in december haar negende kalf

hebben veel meer plaats dan in de oude stal. Als ze beter kunnen bewegen, zullen ze ook meer eten, wat resulteert in een hogere productie.'

Ook het rantsoen van de dieren moet bijdragen aan stijging van de melkproductie. 'We willen straks ook perspulp geven naast de mais, voordroogkuil, eiwitkern en het krachtvoeder. Omdat we nog geen nieuwe sleufsilos hadden, konden we geen pulp inkuilen.'

Bekendste koe van Antwerpen

De veestapel bestaat voor zestig procent uit roodbonte koeien. Tien jaar terug was de volledige veestapel in Gierle rood-gekleurd, maar bij de overname van het bedrijf in Wuustwezel kwamen er zwart-

bonte koeien bij. 'Ik zie graag een rode koe', zegt Jozef. 'De roodbonte koeien hebben meer vlees en de kalverprijs ligt iets hoger. Ook merken we dat ze hogere gehalten hebben en dat ze wat sterker zijn en meer conditie hebben, waardoor ze langer meegaan.'

In productie ziet Jozef geen grote verschillen tussen rood- en zwartbont. Naar welke kleur de veestapel zal evolueren, zal de tijd uitwijzen.

In de stal is de roodbonte Nora 65 te vinden, die door sommigen als de bekendste koe van Antwerpen wordt beschouwd. Ze werd al zes keer kampioene op de provinciale fokveedag in Oostmalle. De bijna elf jaar oude koe brengt in december haar negende kalf ter wereld.

De stal bevat zes rijen ligboxen met telkens een voedergang aan de buitenkant

De donkerrode kleur is kenmerkend voor de met 91 punten ingeschreven Nora 65, die vooral geroemd wordt om haar robuustheid en exterieur. 'Ze heeft een sterke rug en sterke benen', legt Jozef uit. 'En haar uier wordt nauwelijks groter na het kalven.'

Dat de familie Buyens trots is op de dieren, zie je aan de trofeeën op de vensterbank. 'Iets unieks waar we best trots op zijn, is de deelname van Nora 65 aan een prijskamp samen met twee halfzussen', vertelt Jozef. Nora 54, een Tulipdochter uit een Hondomoeder tekent voor het vaderschap van het drietal. 'Twee van de drie, waaronder Nora 65, werden kampioene. De andere halfzus werd op dezelfde prijskamp reservekampioene. Het bewijst dat de goede genen zeker niet enkel van de vader komen.'

In het fokdoel neemt onder meer hoogtemaat een plaats in, vertelt Griet. 'Tegenwoordig is Nora 65 misschien wat aan de kleine kant, maar in haar beginjaren behoorde ze vaak tot de grootste.' Bij de stierkeuze gaat de aandacht vooral naar de benen, de uier en een goede vet-eiwitverhouding. 'Koeien met goed beenwerk gaan langer mee en de melkproductie hangt vaak nauw samen met de gestalte van de koe.'

Vader Jozef verklaart de stierkeuze op het bedrijf. 'We kruisen roodbonte koeien met een roodbontstier en zwartbonte koeien met een zwartbontstier. Meestal koop ik een tiental rietjes van een aantal stieren, zowel fok- als genoomstieren. Geven die stieren goede kalveren, dan koop ik nog rietjes bij. De beste ervaringen hadden we met Jerom. Hij levert zware nakomelingen die tegen een stootje kunnen en lang meegaan.'

Bij de familie Buyens is de start van de melkproductie niet het belangrijkste. 'Dieren na één lactatie opruimen doen we zelden, ze krijgen hier nog een tweede kans. Gelukkig maar, want Nora 65 had tijdens haar eerste lactatie door een ziekte slechts een productie van 6200 liter', aldus Jozef.

Prijskampen familiehoobby

De deelname aan de prijskampen is een hobby voor de volledige familie Buyens. Niet enkel voor Jozef, Gerda, Kristel en Griet, maar ook voor dochters Dorien (31) en Heidi (35). Ook al wonen zij niet meer op het bedrijf, toch gaan ze stevast mee naar de prijskampen.

En de familietraditie wordt voortgezet. Tegenwoordig lopen zelfs de oudste kleinkinderen – Jozef en Gerda hebben er zes – ook al mee op de prijskampen. |